

N:o 56.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 2 maj 1902.
— — — — Andra Kammaren den 2 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af väckt motion angående beskattning af punsch.

(Bevillningsutskottets betänkande n:o 21.)

Till Konungen.

Uti en inom Riksdagen väckt motion har föreslagits, att Riksdagen måtte i skrifvelse till Eders Kongl. Maj:t anhålla, att Eders Kongl. Maj:t ville låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till en ytterligare beskattning af, bland annat, punsch i syfte att låta en tredjedels liter punsch beläggas med 25 öres förhöjd skatt i afsigt att erhålla bidrag till försvarsverkets ändamålsenliga ordnande.

Gällande förordning angående villkoren för försäljning af bränvin och andra brända eller destillerade spirituösa drycker af den 24 maj 1895 föreskrifver i § 17, att för sådan rättighet till minuthandel med eller utskänkning af bränvin, som i stad innehafves på grund af burskap eller särskildt privilegium eller som är gällande för gästgifveri å landet, äfvensom för de genom inrop å auktion förvärfvade minuthandels- eller utskänkningsrättigheter skall erläggas afgift med 15 öre för hvarje liter af det bränvin, som beräknats komma att försäljas eller hvarför afgift åtagen är; och är vidare stadgadt, att bolag, som fått öfvertaga all minuthandel

Bih. till Riksd. Prot. 1902. 10 Saml. 1 Afd. 1 Band. 7 Häft. (N:is 56—58). 1

med och utskänkning af bränvin i stad eller köping, skall för hvarje sålunda öfvertagen rättighet erlägga årlig afgift för 3,000 liter med 450 kronor.

Hvad sålunda finnes stadgadt om afgifter för försäljning af bränvin gäller, jemlikt föreskrift i § 1 mom. 2 i nämnda förordning, äfven om minuthandel med och utskänkning af sprit samt andra brända eller destillerade in- och utländska spirituösa drycker äfvensom drycker, hvilka äro dermed tillagade eller hålla en högre alkoholhalt än 25 procent, således äfven om försäljning af punsch.

Enligt Riksdagens förmenande råder det intet tvifvel om lämpligheten af denna vara såsom föremål för ytterligare beskattning. Sistlidet års Riksdag har också fäst uppmärksamheten på frågan om accis å punsch samt dervid i sin skrifvelse, i anledning af Eders Kongl. Maj:ts propositioner angående ny härordning m. m., yttrat, efter en undersökning af hvilka nya eller ökade skatter kunde tagas i anspråk för att täcka de med försvarets ombildning förenade ordinarie kostnader, att ej allenast ur synpunkten att bereda staten ökade inkomster, utan äfven för att åtminstone i någon mån inskränka förbrukningen af en alkoholhaltig och särskildt i vårt land begagnad dryck, hvilken utan gensägelse kunde betraktas såsom en öfverflödsvara, vidare torde kunna hänvisas till införande af accis å punsch, som tillverkades för försäljning, hvarigenom en icke obetydlig inkomst borde kunna beredas statsverket.

Frågan om en ytterligare beskattning eller accis å punsch är emellertid ingalunda lätt att lösa. Olika meningar kunna råda om lämpligaste sättet för uttagandet af accisen; och vidare torde det nog möta svårigheter att anordna den kontroll öfver accisens utgörande, som, utan att för de enskilde kännas allt för besvärande, likväl eger förmåga att på ett effektivt sätt tillvarataga statsverkets rätt. Slutligen bör vederbörlig uppmärksamhet egnas åt bestämmandet af accisens belopp. I alla dessa afseenden tarvas en noggrann utredning, innan frågan kan till afgörande företagas.

Vidare får Riksdagen såsom sin åsigt uttala, att det synes kunna ifrågasättas, huruvida en dylik accis bör åsättas ensamt punsch, eller om icke skäl kunna föreligga att utsträcka accisen äfven till andra dermed jemförliga alkoholhaltiga drycker och, i sådant fall till hvilka. Äfven detta synes Riksdagen böra vid utredningens verkställande undersökas.

Riksdagen finner fördenskull en utredning i nu angifna hänseenden vara nödig och får, på grund af hvad sålunda blifvit anfördt, anhålla, att Eders Kongl. Maj:t ville låta utreda, huruvida och i hvad mån en

särskild afgift för punsch och, om så anses lämpligt, äfven för andra dermed jemförliga alkoholhaltiga drycker må kunna stadgas, samt till Riksdagen inkomma med det förslag, hvar till utredningen kan gifva anledning.

Stockholm den 2 maj 1902.

Med undersätlig vördnad.
